

mission jo ogsaa virke permanent, thi der staar i Lovforslaget, at enhver kan henvende sig til denne Kommission, som altsaa bliver en Centralledelse. Jeg vil derfor tro, at i Aarens Løb vil en saadan Vandforsyningskommission udvilke sig til om ikke et ministerielt Departement, saa i alt Fald et ministerielt Direktorat, som altid vil komme til at gøre Ledelserne af de bestaaende Vandværksanlæg megen Ulejlighed. Ja, der vil sikkert komme et helt Papirvæld ud deraf, uden at en saadan Kommission vil komme til at gøre den tilsvarende Nytte.

Enkeltheder i Forslaget skal jeg, som sagt, ikke gaa videre ind paa. Jeg mener, at der i Forslaget er Bestemmelser, der er for vidtgaande, men jeg indrømmer, at det ogsaa indeholder overordentlig mange gode Bestemmelser, for hvilke jeg gerne vil bringe Kommissionen en varm Anerkendelse. Jeg mener, at specielt Slutningsbestemmelserne i § 1, 2det Stykke, hvorefter Vandforsyningskommissionen f. Eks. kan komme til at gøre Indgreb overfor Udførelsen af Byggearbejder ved Udgravningen af en Byggegrund, ja endogsaa kan standse en saadan Byggegrundsudgravning, er alt for vidtgaande, og jeg vil ogsaa mene, at det er for omstændeligt at kræve eksisterende Vandindvindingsanlæg ført ind under Bestemmelserne i Lovforslaget i den Grad, som det er foreslaaet. Jeg anerkender paa den anden Side, at Bestemmelserne i § 18, hvori der staar, at Udførelsen af et Anlæg, naar det ellers af Myndighederne er blevet afgjort, at det bør nyde Fremme, ikke, saaledes som Tilfældet er nu, bør kunne standses, fordi der kræves Appel, er retfærdige. Appellen maa kunne foregaa ganske uafhængigt af Anlæggets videre Udførelse.

Jeg vilde derfor anbefale, at man i Udvalget optog en Forhandling paa det principielle Grundlag, som er nedlagt i Lovforslaget, og jeg vil ogsaa anbefale dette til Tingets Velvillie. I Udvalget vilde jeg gerne have drøftet Spørgsmaalet om mindre Omstændelighed og dermed følgende billigere Administration, Henvisning af fremkomne Spørgsmaal, som efter Lovforslaget skal behandles af en Landvæsenskommission, til Overlandvæsenskommissionen, altsaa Appel til Overlandvæsenskommissionen som den afgørende Myndighed, eventuelt med lovfæstede delegerede for Sagkundskaben og for Videnskaben. Jeg mener, at man derigenem kan opnaa den fornødne betryggende Sikkerhed i hygiejnisk Henseende og opnaa at faa billige og dog tidssvarende og tilfredsstillende Anlæg, saaledes at den Udvikling i Udførelsen af større og mindre

Vandindvindingsanlæg, der er foregaaet i de senere Aar — der er jo redegjort for, hvor mange Vandindvindingsanlæg der er udført ogsaa paa Landet —, selv med Reguleringsbestemmelser fra Lovgivningsmagtens Side fremdeles maa fremmes og ikke hemmes. Og jeg tror, at hvis man, som jeg har paa-peget, gør det mindre vidtløftigt og mindre bekosteligt at faa disse forberedende Forhandlinger gennemført, vil man naa en større Udvikling og derigennem fremme den almindelige Hygiejne i vort Folk bedst. Med andre Ord, jeg vil gerne have overvejet, om man ikke kunde foretage Simplificeringer i Administrationen af det foreliggende Lovforslag og henvise Behandlingen af de Spørgsmaal, som derefter kan fremkomme, til de Organer, som allerede bestaar, afpassede efter den særlige Opgave. Idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil stille den Sagkundskab, som han disponerer over paa dette specielle Omraade, saavel som Ministeriets Embedsmænd til Raadighed ved en Forhandling i Udvalg, vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

J. A. Hansen: Det Lovforslag, som her er til første Behandling i det høje Ting, er jo et Kommissionsforslag, et Forslag, udarbejdet af en Kommission, omfattende stor Sagkundskab og stort Realitetskendskab, og det er vel fuldkommen naturligt, at dette høje Ting maa tage med Velvillie paa et saadant Forslag. Med Hensyn til selve Lovforslagets Bestemmelser forekommer det mig, at man med Rette kan sige, at det er et Forslag, der i meget høj Grad appellerer til Almensansen. Det er et Forslag, der paa den ene Side søger i høj Grad at beskytte Privatinteresserne og Privatejendommen og paa den anden Side giver Adgang til Varetagelse af de offentlige Interesser, i første Linie maaske netop dér, hvor de maatte vise sig at være contra de private Interesser. Jeg tror, ligesom det ærede 3die Medlem for 4de Landstingskreds (Stensballe), at det bliver nødvendigt at tage en Række Enkeltheder op til Behandling i Udvalg, og mit Parti stiller sig derfor ogsaa ganske velvilligt til en grundig Udvalgsbehandling.

De vigtigste Bestemmelser er jo dem, der sigter til Beskyttelse af Grundvandet, og her trænger vi sikkert i høj Grad til nye Lovbestemmelser. Det er interessant, som det er blevet sagt, at de herhenhørende store almene Spørgsmaal først er blevet taget op til Lovgivning i 1857. Det er vist rigtigt, at der er meget vidtgaande Bestemmelser paa dette Omraade gældende